

**A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság**

Kfv.III.37.376/2013/7.szám

A Kúria a dr.Halmi Franciska ügyvéd által képviselt felperes a dr.....főosztályvezető által képviselt alperes ellen kapcsolattartási ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2013. március 11. napján kelt 5.K.26.896/2013/3. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 4. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott helyen és napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 5.K.26.896/2013/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra további 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes és ...házasságából napjánutónevű gyermekük született. Ai Városi Bíróság a 2008. május 18. napján kelt 14.P.21.431/2006/68. számú részítéletével a felek házasságát felbontotta ésnevű gyermeküket az édesanyánál helyezte el, egyúttal a részítélet szabályozta a gyermek apával történő kapcsolattartását is.

Az édesanya 2011. november 22. napján kérelemmel fordult az elsőfokú gyámhatósághoz az apai kapcsolattartás szüneteltetése érdekében. Kérelmében kifejtette, hogy az ügyészség vádat emelt a felperes ellen, a Városi Bíróság a 2011. november 15. napján kelt ítéletével a felperes vádlottat kiskorú veszélyeztetésének büntette miatt 10 hónap börtönre ítélte, amelynek végrehajtását két évi próbaidőre felfüggesztette. Az ítélettel a bíróság megszüntette a felperes szülői felügyeleti jogát, kiskorúvonatkozásában. A

kérelem benyújtásának időpontjában a bíróság ítélete még nem emelkedett jogerőre.

Az elsőfokú gyámhatóság az édesanya kérelmét érdemi vizsgálat nélkül elutasította, figyelemmel arra, hogy kérelme tárgyában a 2011. november 7. napján kelt

..... számú végzésével módosított 2011. március 31. napján hozott számú végzésével az eljárást a bíróság jogerős döntéséig felfüggesztette. Az édesanya fellebbezést nyújtott be ezen végzés ellen, amelynek eredményeként az alperes a 2012. január 6. napján kelt végzésében a fellebbezésnek helyt adva az elsőfokú gyámhatóságnak a kapcsolattartás szüneteltetésére vonatkozó kérelmet érdemi vizsgálat nélkül elutasító döntését megsemmisítette, valamint az apai kapcsolattartás szüneteltetése ügyében indult eljárást felfüggesztő végzést felügyeleti eljárás keretében megsemmisítette és új eljárás lefolytatását rendelte el.

A megismételt eljárás során az elsőfokú hatóság a tényállás tisztázása érdekében meghallgatta kiskorú, valamint tárgyalást tartott, amelynek során nyilatkoztatta a szülőket. Beszerezte a Városi Ügyészségtől a felperesről készített pszichológusi és elmeszakértői véleményt, az apa lakóhelyén készített környezettanulmányt, valamint a kiskorú gyermekről a tanítója által adott jellemzést.

Megállapításra került, hogy az elsőfokú hatóság a felperessel szemben 2008. december 15. napján végrehajtást rendelt el, melyben kötelezte az apát, hogy szüntesse meg a gyermek egészségét, testi épségét veszélyeztető magatartását, egyben kötelezte a kapcsolattartás során a megfelelő fűtési mód, valamint a gyermek feletti felügyelet biztosítására. 2009. február 13-án az előzőek betartására hívta fel az apát, majd 2009. július 7-én 10.000 forint eljárási bírsággal sújtotta. Ezt követően 2009. október 12-én 15.000 forint összegű eljárási bírsággal sújtotta, majd 2011. évben a kapcsolattartás szabályainak be nem tartása miatt végrehajtást rendelt el az apával szemben és ismételten eljárási bírsággal sújtotta.

Az elsőfokú hatóság a 2012. február 10. napján kelt számú határozatával az anyának az apai kapcsolattartási jog szüneteltetésére irányuló kérelmét elutasította és az apa kapcsolattartási jogát akként korlátozta, hogy az apa jogosult a folyamatos kapcsolattartási jogát minden hónap harmadik hetének hétvégéjén, szombat délelőtt 9 órától 12 óráig, a Kistérség Többcélú Társulása Humán Szolgáltató Központ Módszertani Gyermekjóléti Központ kapcsolatügyeletén gyakorolni, a gyermek elvitelének joga az apát nem illeti meg. Az anya köteles a gyermekkel a kapcsolattartás kezdő időpontjában a gyermekjóléti központ kapcsolatügyeletén megjelenni. A korlátozás ideje alatt a

hatósági rendelkezés szerint az időszakos kapcsolattartás joga az apát nem illeti meg. A felperes fellebbezett a határozat ellen, amelynek elbírálása során az alperes a 2012. április 3. napján keltszámú másodfokú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetében az alperes határozatának felülvizsgálatát és hatályon kívül helyezését kérte. Álláspontja szerint az alperes nem tisztázta megfelelően a tényállást, ezzel megszegte a Ket. 2. § /3/ bekezdésében foglaltakat, továbbá nem tett eleget indokolási kötelezettségének sem, így a határozat a Ket. 72. § /1/ bekezdésébe ütközik. Hivatkozott arra, hogy az alperes a bizonyítékok értékelésénél figyelmen kívül hagyta a gyermek nyilatkozatát - amely szerint szívesen van az apával - és az édesapa beadványait, az eljárások során beszerzett két szakvélemény közötti sarkalatos eltérést, aMegyei Főügyészség nyilatkozatában foglaltakat és ezen bizonyítékok mellőzésének indokolását határozatában nem adta meg. Álláspontja szerint a jogerősen be nem fejezett büntetőügy adataira közigazgatási határozat nem alapozható, a büntetőeljárás érdemi lezárásáig a gyámhivatali eljárás felfüggesztésének lett volna helye. Sérelmezte, hogy a felperes a határozat meghozatala során a gyermek jogairól szóló New Yorkban 1989. november 20-án kelt Egyezmény kihirdetéséről szóló 1991. évi LXIV. törvény rendelkezéseit nem alkalmazta, mert az Egyezmény 3. cikk 3. pontja értelmében a gyermeket érintő döntésekben a gyermek mindenekfelett álló érdekét kell figyelembe venni.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét alaptalannak értékelte és elutasította azt. Ítéletének indokolásában a Pp. 339. § /1/ bekezdésére és Pp. 339/B. §-ára hivatkozott. Kifejtette, hogy alaptalanul kifogásolta a felperes azt, hogy az alperes a bizonyítékok értékelésénél figyelmen kívül hagyta az eljárások során beszerzett két szakvélemény közötti eltérést, továbbá a felperes megbízásából dr.....klinikai szakpszichológus által készített szakértői véleményt és aFőügyészség nyilatkozatában foglaltakat. Megállapította az elsőfokú bíróság, hogy az alperesnek a közigazgatási eljárás során sem a házassági bontóperben beszerzett szakértői vélemény, sem a felperes által készíttetett szakértői vélemény, sem a Főügyészség nyilatkozata a döntés meghozatalakor nem állt rendelkezésére, azt a felperes - hivatkozása ellenére - nem csatolta a hatóság részére. Ezen okból nem volt lehetőség a döntés meghozatalánál a felperes által hiányolt bizonyítékokat értékelni és mérlegelni.

Az elsőfokú bíróság megítélése szerint nem foghatott helyt a felperes azon kifogása sem, miszerint a jogerősen be nem fejezett büntetőügy adataira közigazgatási határozat nem alapozható. A büntetőeljárás során beszerzett igazságügyi orvos-szakértői vélemény egyfajta bizonyíték, melyet a hatóság döntése

meghozatalánál súlyának megfelelően értékel. Önmagában az a körülmény, hogy a büntetőeljárás jogerősen nem fejeződött be, nem akadálya a beszerzett igazságügyi orvosszakértői vélemény bizonyítékként történő felhasználásának és nem érinti a vádlottnak azt a jogát, hogy a büntetőügyben hozott ítélet jogerőre emelkedéséig megilleti az ártatlanság vélelme. Az alperesi határozat indokolásában foglaltakra utalással megállapította azt is az elsőfokú bíróság, hogy azok cáfolják azt a felperesi állítást, miszerint a döntés meghozatalánál az alperes nem vette figyelembe a gyermek és az apa egymáshoz való kötődését. Kifejtette az elsőfokú bíróság, hogy a hatóság arra alapította az apa kapcsolattartási jogának korlátozását, hogy az apa magatartásával rendszeresen megszegte a kapcsolattartás szabályozott rendjét, amelynek következményeként a hatóság több ízben az apával szemben végrehajtást rendelt el, továbbá értékelte azon pszichológus szakértői véleményt, amely szerint az apa minden tekintetben súlyosan veszélyezteti gyermeke fejlődését. Ezen bizonyítékok, valamint az apa és a gyermek egymáshoz való kötődése együttesen eredményezte az alperes azon határozatát, amely a kapcsolattartási jog szüneteltetésére irányuló kérelmet elutasította és az apa kapcsolattartási jogát korlátozta.

Rámutatott arra az elsőfokú bíróság, hogy az alperes eljárása során elsődleges szempontként vette figyelembe és értékelte a házasságról, a családról és a gyámságról szóló 1952.évi IV. törvény (a továbbiakban: Csjt.) 1. § /2/ bekezdésében foglalt alapelvet, ez a szabályozás összhangban van a gyermek jogairól szóló New York-i Egyezményben deklarált, a gyermek mindenképp felett álló védelmével. Az elsőfokú bíróság megítélése szerint az alperes az eljárása során beszerzett bizonyítékok egyenkénti és együttes mérlegelésével okszerűen vonta le azt a következtetést a tényállás kellő mélységű feltárását követően, hogy a felperes kapcsolattartási jogának korlátozása indokolt, a hatóság az eljárási szabályokat betartotta, a mérlegelés szempontjai is megállapíthatóak, ezért a közigazgatási határozat a Pp. 339/B. §-a szerint jogszerűnek tekintendő.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését és a kapcsolattartási jognak a korábbi részítéletben foglaltak szerinti szabályozását kérte. Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság eljárási és anyagi jogi szabályok megsértésével hozta meg határozatát. Idézte a Ket. 2. § /3/ bekezdésében, 50. § /4/ bekezdésében, 51. § /2/ bekezdésében, a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény (a továbbiakban: Gyt.) 1. §-ában, 2. §-ában, 3. §-ában, 7. § /1/ bekezdésében, 8. § /1/ bekezdésében, 12. §-ában, a gyámhatóságokról, valamint a gyermekvédelmi és gyámügyi eljárásról szóló 149/1997.(IX.10.) Korm.rendelet (a továbbiakban: Gyer.) 27. § /1/ bekezdésében, 29. §-ában, 30. § /6/ bekezdésében, a Csjt. 92.

§-ában foglaltakat, továbbá legfelsőbb bírósági eseti döntésekre hivatkozott. Kifejtette, hogy a veszélyeztetés tényállási elemei nem valósultak meg, a hatóság nem tisztázta megfelelően a tényállást, kötelezettsége lett volna a büntetőbírósági eljárás jogerős lezárásáig az eljárás felfüggesztése, a szakértői vélemények közötti ellentmondások feloldása. A gyermek jogai nem kerültek érvényesítésre, nem tárta fel a jogerős ítélet a gyámhatósági eljárás azon hiányosságát sem, mely szerint a gyámhivatal vizsgálati körén kívül rekesztette azt a kérdést, hogy az eszközök nélküli zord, zárt helyen történő felügyelt kapcsolattartás szolgálja-e a gyermek érdekét. Álláspontja szerint a gyámhivatalnak részletesebb bizonyítási eljárást kellett volna lefolytatnia, a hiányzó dokumentumot beszereznie, így az idő múlására tekintettel új környezettanulmányt, iskolai véleményt és pszichológus szakértői véleményt.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.

A felperes felülvizsgálati kérelmében kérte a felülvizsgálati kérelem tárgyaláson történő elbírálását.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megfelelő alapossággal feltárta és rögzítette ítéletének indokolásában az ügyben irányadó tényállást és abból az ide vonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazásával helytálló jogi következtetést vont le, azzal a Kúria is egyetértett.

Kiemeli a Kúria, hogy a Pp. 270. § /2/ bekezdése és 272. § /2/ bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárás során kizárólag a jogerős ítélet jogszerűsége vizsgálható, a Pp. 275. § /2/ bekezdésének megfelelően a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben.

Jogszerűen rögzítette azt az elsőfokú bíróság ítéletében, hogy a gyámhivatal a kapcsolattartás szüneteltetése iránti anyai kérelem tárgyában mérlegelési jogkörében döntött. Ezért a határozat felülvizsgálatára a Pp. 339/B. §-a volt irányadó. Ezen rendelkezés értelmében mérlegelési jogkörben hozott közigazgatási határozat akkor tekintendő jogszerűnek, ha a közigazgatási szerv a tényállást kellő mértékben feltárta, az eljárási szabályokat betartotta, a mérlegelés szempontjai megállapíthatóak, és a határozat indokolásából a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége kitűnik.

Helytállóan vont le az elsőfokú bíróság azt a következtetést, hogy az alperes felülvizsgált határozata e törvényi kritériumoknak megfelelt.

Az általánosan kialakult és következetes bírói gyakorlat szerint, ha a felülvizsgálati kérelem a jogerős ítélettel megállapított tényállást, vagyis azt sérelmezi, hogy a bíróság a tényállást a Pp. 206. §-ának megsértésével állapította meg, a jogerős ítélet érintésének csakis akkor van helye, ha tényállás iratellenes, illetőleg a bíróság a bizonyítékokat - azok egybevetése során - nem a maguk összességében értékelte és ennél fogva megállapított tényállás nyilvánvalóan okszerűtlen vagyis lényeges logikai ellentmondást tartalmaz. Nem állapítható meg azonban jogszabálysértés akkor, ha a felülvizsgálati kérelem a bizonyítékok okszerű mérlegelését támadja. A Pp. 206. §-a szerinti szabad bírói mérlegeléssel megállapított tényállást - ha az nem iratellenes vagy logikátlan - felülvizsgálata nem lehet eredményes. A felülvizsgálati eljárásban ugyanis felülmérlegelésnek nincs helye. Nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére. A felülvizsgálat csak arra szorítkozhat, hogy a mérlegelés körébe vont adatok, tények értékelésénél nincs-e nyilvánvalóan helytelen következtetés.

Fentiekre a Kúria azon okból mutatott rá, mert az elsőfokú bíróság a mérlegelési jogkörben hozott határozat felülvizsgálatát is mérlegelési tevékenységgel végezte el. Ennek során helytállóan rögzítette azon tényállási elemeket, amelyek a felülvizsgált alperesi döntés meghozatalánál irányadóak voltak, annak alapjául szolgáltak. Mindezt az alperes határozata részletesen tartalmazta. Nem foghat helyt a felperes azon felülvizsgálati kérelembeli kifogása, mely szerint a Csjt. 1. § /2/ bekezdése sérült. A hatóság a kiskorú gyermek érdekeit figyelembe véve járt el, amikor az anyai szüneteltetés iránti kérelemmel ellentétben mégis szabályozta a felperes kapcsolattartását, ugyanakkor ennek során figyelembe vette a kapcsolattartás során tanúsított korábbi felperesi magatartásokat és önálló kapcsolattartási mód helyébe felügyelt kapcsolattartási módot állapított meg, intézményi keretek közötti megvalósulással. Semmiképp sem volt figyelmen kívül hagyható, hogy a felperessel szemben több esetben indult végrehajtás a gyermek egészségét, testi épségét veszélyeztető magatartása miatt, kötelezték ennek megszüntetésére, a kapcsolattartás során a megfelelő körülmények, valamint a gyermek feletti felügyelet biztosítására is. A sorozatos szabályszegések miatt eljárási bírságokkal is sújtották a felperest. Az alperesi határozat indokolásából kitűnően a döntés meghozatalakor figyelembe vételre került a kapcsolattartási szabályok felperes által több alkalommal való megszegése és az eljárási bírságok kiszabásának sokasága, a becsatolt pszichológusi szakértői vélemény, ugyanakkor a kiskorúnak a felpereshez való kötődése és a felperes kiskorúhoz való ragaszkodása is. Hangsúlyozza a Kúria, hogy a felperes kapcsolattartási joga továbbra is biztosított, annak szünetelését nem rendelte el a gyámhivatal, csupán a körülmények mérlegelésével

korlátozásáról döntött. Amennyiben a felperes tartósan a kiskorú érdekében és a kapcsolattartási jog jogszabályi rendeltetésének megfelelően gyakorolja ezen jogosultságát, úgy a körülmények megváltozása esetén kérheti a gyámhivataltól a kapcsolattartás újraszabályozását. A jelen perben keresettel támadott határozatok vonatkozásában azonban jogszabálysértés nem volt megállapítható, ezért megalapozottan és jogszerűen döntött az elsőfokú bíróság a Pp. 339. § /1/ bekezdésének megfelelően a kereset elutasításáról.

Utal arra is a Kúria, hogy a felperes felülvizsgálati kérelmében felsorolta és idézte a kapcsolattartásra vonatkozatható jogszabályi rendelkezéseket, azonban nem jelölte meg azt pontosan és részletesen, hogy a jogerős ítélet ezen jogszabályi rendelkezéseket mennyiben és milyen okból sérti (Pp. 272. /2/ bekezdése). Így a Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálatát a felülvizsgálati kérelem keretei között végezte el.

A Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat nem sértette meg, azt a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárásban az alperesnek igazolt perköltsége nem merült fel, ezért arról a Kúriának rendelkezni nem kellett.

A tárgyi illetékeljegyzési jog ellenére a felperes felülvizsgálati kérelmén 50.000 forint illetéket lerótt, a további 20.000 forint felülvizsgálati eljárási illeték viselésére a felperes a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § /2/ bekezdése értelmében köteles.

, 2014. február 5.

**Dr.Kárpáti Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Fekete Ildikó sk.
előadó bíró, Dr.Beniczkyné dr.Kelemen Gyöngyi sk. bíró**

A kiadmány hitelével

bírósági írnok